

(ദുരിതം) പെഷ്തെച്ചിയ്ക്കേ...

2235.

ചോറുതിന്നാൻ മരിക്കാനിച്ഛിരുന്ന
തന്നെ മുന്നിലേയ്ക്ക് അമ്മ ചൂണ്ടി കാണിച്ചു
ചേർപ്പിക്കാറുള്ള വച്ചാലുകൾ പിന്നീട്
മുത്തശ്ശിയുടെ കഥകളിലെ ദുഷ്ടകഥാ
പാഠങ്ങൾക്കുമേലും ഇപ്പോൾ തന്നെ കട്ടി-
ക്കട്ടുകൊണ്ടിട്ട് മരണത്തിനടുത്തേയ്ക്ക്
കുറഞ്ഞിട്ടുവരാതെ വിരട്ടും വിരട്ടും
തന്നെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് വേണ്ടതെ
ക്കടന്നുവന്നുവെക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു....

ഒരു ചേടി സ്വപ്നമായി.....
x x x

കുറഞ്ഞെച്ചിയ്ക്ക് ഇരുപതര
വച്ചാലിനെ ചേടി വന്നിട്ടില്ല..... വച്ചാല് തിന്ന
ചേരയ്ക്കെയും, മാക്കുവെരാക്കു കുറഞ്ഞെച്ചി
തിന്നും..... അതിനാണ് കൂടുതൽ മധുര
മെന്ന് പറയും..... അവർക്കുള്ളൊക്കെ
പാവങ്ങളാണെന്ന് പറയും.....

ചുട്ടുകട്ട് വരണമേപാലെ
കുറഞ്ഞെച്ചി പറമ്പിലേ കയറി ആരും
കാണാതെ ചുട്ടുകട്ട് ചുട്ടിച്ച് തിന്നും....
നാട്ടിലെല്ലായിടത്തും പനി ചേടിച്ച്
വിടുന്നുകളിലിരിക്കുമ്പോൾ.... കുറഞ്ഞെച്ചി
മാത്രം പുറത്ത്..... ആരാതെ ന്നൊക്കെ
പറമ്പ് നിരക്കി തിന്നാണ്ടെന്നും....

വല്ലഭ്യൻ അവധിയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ
കിടക്കാറുള്ള മുറി പിന്നീട് അടുത്ത
അവധിവരെ തന്റെ അധഃപാദമായി-
രിക്കും..... ആ മുറിയ്ക്ക് വല്ലഭ്യൻ
കൊണ്ടുവരുന്ന അന്തരിന്റെ മറ്റൊരു
ഭാഗം..... പറമ്പുകളും മതിലുകളും
കടന്ന് കുഞ്ഞായി വീടിനടുത്തൂടെ
പോകുമ്പോൾ അന്തരിന്റെ മറ്റൊരു
മേച്ചിയെ വടക്കേ മുറിവുൾക്കൂടെ ജനലിന-
ടുത്തുയ്ക്കും... പിന്നെ അടുത്തുയ്ക്കും
പരിച്ചു നടും.....

കുഞ്ഞായിയ്ക്ക് വല്ലഭ്യനെ ഇടം
തിരിച്ചും.... വല്ലഭ്യൻ പോകാൻ നോ-
ക്കും തിരക്കിട്ടുഴുതണ കിരുകിരുകൾ
മേച്ചിയേയ്ക്ക് പോലും അടുപ്പം ചോരി-
ക്കാതെ കട്ടിലിനടിയിൽ കൊണ്ടുയി-
ടും..... വല്ലഭ്യൻ ഇല്ലാത്ത.... ആരും
ഇല്ലാത്ത കൂടെ രാത്രിയിൽ കുഞ്ഞായി
മറന്നായി മറുപടി കഴുതുന്നതുകൊണ്ട്....

മേച്ചിയ്ക്ക് പനിയൊന്നെന്ന് വല്ലഭ്യൻ
പറഞ്ഞപ്പോൾ താൻ പലവട്ടം നിറച്ചു-
താണ് വല്ലഭ്യനാണെന്നു കേൾക്കുന്നത്...
പിന്നെയെന്നോ മേടാൻ ഭയാനി.....
ഒന്നും അറിയിക്കേണ്ടാൻ ഭയാനി.....

അമ്മയും വല്ലഭയും കുടിയൊക്കുണ്ടായി-
യെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി.... തിരിച്ചു
അമ്മ മാത്രം വന്നു.... ആശുപത്രിയിൽ
കിടക്കുന്ന കുഞ്ഞുമ്മിയെ കാണാൻ
ആരും പോയില്ല.... തന്നെ കൊണ്ടുപോ-
യില്ല.....

ഇന്നലെ ഞങ്ങളുടെയും വല്ലഭയു-
ടെയും ചാമ്പ് കുറേ ചേർ വന്നു തിര-
യെടുക്കാനിറങ്ങി.... ഒന്നും കൊണ്ടുപോ-
കാൻ.... വല്ലഭയുടെയെല്ലാം....
അവനെയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാൻ
കൊണ്ടുപോകാൻ? കുഞ്ഞുമ്മിയുടെ അ-
സ്ഥിരവൃത്തിയിൽ വല്ലഭയെല്ലാം പ്രാപ്ത-
കളുടെ സഹായത്തിനായിരുന്നു തന്നെ,
മനസ്സിൽ... 'ചാവം ജീവിക്കാൻ....'

വൈകിട്ട് ടി.വിയിൽ അച്ഛൻ
വാർത്ത വച്ചു. കുഞ്ഞുമ്മിയെക്കുറിച്ചു
തന്നെക്കുറിച്ച് ടി.വി മിനി സീരിയലിൽ
. വികിരണങ്ങൾ മാത്രം പുറത്തേക്കു
നിന്നു.... കുഞ്ഞുമ്മിയെക്കുറിച്ച് വേണ്ടി
മാത്രം..... ചില പ്രണയ രംഗങ്ങളിൽ
വല്ലഭയെല്ലാം കുറേ കുറേ വേണ്ടി.....

വാർത്താ ചാനലുകളിൽ ചർച്ചകൾ മാത്രം
നിറഞ്ഞു നിന്നു.... 'നിച്ഛ' എന്ന
തലക്കേട്ടോടെ..... വല്ലഭയെല്ലാം
ചിറകടികളിലൂടെ വാർത്തകൾ.....

നമസ്കാരം.... കേരളം ഇന്നേതര അയാ-
ക്കയിലാണ്... ക്ഷാലത്തിന്റെ കൃഷ്ണയികൾ
ഇന്നേതര പുരസ്കാരം വെച്ചാൽ തപസ്സിലൂടെ
സഞ്ചരിക്കുകയാണ്..... കോഴിക്കോട് നിന്നും
ഡോ. രമേശ് നായരുടെയും ചേരുന്നൂ...

അതെ.., കേരളം ആഗ്രഹിച്ചു കേൾ
കൊണ്ട് കൈയെടുക്കേണ്ടതാണ് വർത്തി-
കേരളം കൃഷ്ണ നായരുടെയും...
ഇപ്പോൾ അവസാനമായി അറിയാൻ
കഴിഞ്ഞു വർത്തമാനം സരിച്ച് നിപ
വൈദന്യം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് സ്മരിക്ക-
നിപ്പിക്കുന്നൂ.... വൈദന്യം ചൊല്ലുക
കേൾക്കേണ്ടതാണ്. അതിൽ അഞ്ചു
ചേരുകൾ നില കൂറുമാറാൻ.... രണ്ടു
പേർ വിധിയ്ക്ക് കീഴടങ്ങുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നൂ.... നിപ വൈദന്യം
വെച്ചു വരിൽ നിന്ന് ചോലും വെള്ളം
വേഗത്തിൽ പടരാനിടയുണ്ടെന്നോ
സാധാരണയിൽ വരിച്ചു വരുകയും ചെയ്യും.
അത് കാരണമായിട്ടോ ചെറുപ്പങ്ങൾക്ക്
ചിട്ടക്കൊടുക്കുന്നതിനോ അനുവാദമില്ല.
പ്രത്യേക സജീകരണങ്ങളുടെ സഹായ-
ത്തോടെയാണ് ഇവരെ സംസ്കരിക്കാൻ
കഴിയുകയുള്ളൂ.....

ഈ രോഗത്തിന്റെ ഉൽഭവം ഇരുപതര
പുഴത്തലയ്ക്കിലും വച്ചാലുകളുമാണെന്ന
അതിർ നിഗമനത്തിലാണ് വൈദ്യശാസ്ത്ര
രംഗം ഈ വിഷയത്തെ പരിചിക്ഷണമ്...

നന്ദി, ഡോ. മമ്മോഷി, നമ്മുടെ കൂടെ
പ്രകൃതി സംരക്ഷണ കമ്മിഷൻ അംഗം
വിജയകുമാർ സാർ ചേരുന്നു.....

"രോഗ കാരണം കണ്ടുപിടിയ്ക്കുക,
അതിനുകൂലമായ പ്രതിരോധം, നിർമ്മാണ
പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആദ്യ പട്ടികയിലേ-
ക്ക് കടക്കുക എന്നതാണ് ചെങ്ങ-
ണ്ടേ... ഇതിനും അധികമായ
വച്ചാലുകളുടെ ഉപയോഗം കൂടുതലായ
തൊന്നൊട്ടുമാണ്, നമ്മുടെ ജൈവ,
വൈവിധ്യം, ഭക്ഷ്യലഭ്യതയുടെ തകർച്ച-
യിലേക്ക് വഴി നടത്താനും ഇതിൽ
വാസ്തവമല്ലേ..?
~~മറ്റൊരു കാര്യം~~ സ്വന്തം മായ ജീവിതം
അതൊന്നിത്തന്നെ കേൾവും അവകാശമല്ലേ...?"

പുഴകളിലേക്ക് തിരിച്ചു വരും
ചെറിയ ഓരോ ഇടവേളയ്ക്ക് ഭരണം...

ആരദ്രവില്ലാത്ത പഠനയിൽ കുയ്ക്കിരി-
 യ്ക്കുകമ്പോൾ വല്ലഭയുടെ ഉമ്മറത്തും
 അവധിയ്ക്ക് വന്ന ആട്ടന്ത വടക്കേ
 മൂറിയുടെ ^{ജനലിന്റെ} അടുത്തും വെറുതെ.....
 വെറുതെ താൻ ആരെങ്കിലും തിരഞ്ഞു...
 കുഞ്ഞുമ്മിയെങ്കിലും...? അങ്ങനെയോ?
 അറിയില്ല..... ആട്ടന്ത മൂറിയെ
 അങ്ങനെയൊന്നും മനം കുഞ്ഞുമ്മിയോ.
 ടോപ്പം പോയി..... ഹൃദയങ്ങളും...
 കണ്ണുകളും... എല്ലാം 'മരണം' എന്ന
 തലക്കെട്ടോടെ വന്നുവന്നിരിക്കുന്ന
 വെറുതെകളോടൊപ്പം പഠനത്തിനി-
 കുറന്നു.....

ഈ കുഞ്ഞുമ്മിയെ അവധാനം
 മായി കാണാൻ പോലും കഴിയാതെ
 ആട്ടന്ത നിന്നപ്പോൾ വല്ലഭയോട്
 സമാധാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.... ചെങ്കുട്ടി
 കരഞ്ഞിരുന്നില്ല.....

എന്താ ഒരു ശബ്ദം തന്നെ.....
 തന്റെ കണ്ണുകളെ മരത്തിന്റെ മൂലകളി-
 ലേക്ക് മൂങ്ങി..... 'വെറുതെ...' കുഞ്ഞു-
 മ്മിയെ വിട്ടുപോയ വെറുതെ.....

“വീണ്ടും വീണ്ടും തന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക്
വെണ്ടാതെ കടന്നുവരുന്ന ചേടി സ്വപ്നം--

ആകാശത്തിൽ മുഴുവൻ കാർമ്മേ-
ങ്ങൾ മുട്ടി..... ആവൃത്തങ്ങളിൽ തന്റെ
കണ്ണിരയിൽ മുങ്ങി വീണു വരിച്ചു....

ഒരു മഹാപ്രളയത്തിന്റെ സമയം
തന്നു കൊണ്ട്. മുഴുവനും..., ~~അത്~~

പെയ്തു..... ആർത്തം പെയ്തു.....

ദുരിതം പെയ്തു..... ചിട്ടിച്ചു കൊട്ടിയ
കണ്ണിൻ മുട്ടനും പെയ്തൊഴിച്ചിരിക്കുമോ?
അങ്ങ് ദൂരെ നിന്നും ~~അത്~~

കലിത്തങ്ങളിൽ, താഴെ വരാതി

പ്രളയ ജലം..... തന്റെ നേർക്ക്.....

മുൻപേ ^{തച്ചൊരാനോണം} ~~അത്~~ അ

അടുത്ത ഇടത്തേക്ക് വഴുലുകൾ
മറ്റൊരു കുട്ടത്തോടെ പറന്നുപോകുന്നു....

പ്രളയം..... അത്..... ദുരിതം വിരച്ചു....

കാലത്തിന്റെ വികൃതികൾ

ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത..., രംഗബോധ

മില്ലാത്ത കോറാളി..... ജീവനം....!

 അതൊ ലക്ഷ്യം
അതി പായുന്നതോ.....?